

Міністерство освіти і науки України
Національний авіаційний університет

II Міжнародний науково-практичний конгрес

Міське середовище - XXI ст.

Архітектура. Будівництво. Дизайн

**15-18 березня 2016 р.
Київ, Україна**

Тези доповідей

Адреса оргкомітету:
03680, Київ-58, просп. Космонавта Комарова, 1, НАУ, корп. 3, ауд. 325
тел.: +380 44 406 71 65, +380 44 406 68 07, +380 406 68 06
E-mail: nau_fap@i.ua
<http://nau.edu.ua>, <http://fap.nau.edu.ua>

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**II МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ КОНГРЕС
«МІСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ – ХХІ СТОРІЧЧЯ.
АРХІТЕКТУРА. БУДІВНИЦТВО. ДИЗАЙН»**

**15-18 березня 2016 р.
м. Київ**

Тези доповідей

2016

Міське середовище – XXI ст. Архітектура. Будівництво.
Дизайн: Тези доповідей II Міжнародного науково-практичного конгресу, м. Київ, 15-18 березня 2016 р. – К.: ЦП «Компринт», 2016. – 278 с.

У центрі уваги науковців містобудівні проблеми розвитку аеропортів в сучасних умовах; стратегії розвитку транспортних інфраструктур у населених пунктах; шляхи вирішення проблем, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією та модернізацією аеропортів та автошляхів; особливості використання сучасних інноваційних технологій в організації міського середовища, проектуванні аеропортових будівель та споруд; проблеми дизайну міського середовища, дизайну інтер'єрів; проблеми підготовки майбутніх фахівців у галузі архітектури, будівництва та дизайну.

Редакційна колегія: В.П. Харченко, д.т.н., проф. (голова оргкомітету)

О.В. Чемакіна, к.арх., проф. (заступник голови оргкомітету)

О.А. Белятинський, д.т.н., проф. (заступник голови оргкомітету)

О.А. Трошкіна, к.арх., доц. (відповідальний редактор)

Члени оргкомітету:

М.С. Барабаш, д.т.н.

Ю.О. Дорошенко, д.т.н., проф.

Ю.М.Ковальов, д.т.н., проф.

І.О. Кузнецова, д.мистецтв., проф.

О.І. Лапенко, д.т.н., проф.

О.П. Олійник, к.арх., проф.

О.А. Трошкіна, к.арх., доц.

Г.М. Агєєва, к.т.н., доц.

К.В. Краюшкіна, к.т.н., доц.

Друкується за рішенням оргкомітету конгресу та Вченої ради Навчально-наукового інституту аеропортів Національного авіаційного університету (протокол № .2 від 22.02.2016 р.)

гостей міста в формі якісних характеристик: унікальність, емоційність і асоціативність середовища; інформаційно-комунікативне поле. Сумарний вплив даних якостей забезпечує повноцінний образ міського середовища.

Седак О.І. канд. арх., проф.
НАОМА, м. Київ, Україна

СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ ЯК ЗАСІБ ГУМАНІЗАЦІЇ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА

Категорія масштабності є ключовою проблемою, що визначає просторові зв'язки людини в складному урбанізованому середовищі сучасних міст, породжених практикою функціоналізму-продуктивізму. Психологічний дискомфорт від агресивного оточення висотних будинків, утвореного ними гіпертрофованого простору змушує повернутися до класичної парадигми багаторівневої за масштабом і сприйняттям архітектури, критично оцінюючи модерністський підхід у формуванні міського середовища. Це обґрунтовує повернення до природної архітектоники - мімесису - на основі сучасного методу "біофілії" (за О.Уілсоном) як первинного зв'язку усього природного, що оточує людину й формує основи античної філософії, творчі методи майстрів Античної Еллади та Ренесансу. Класичне розуміння архітектурного масштабу побудоване на співвідношенні людини, що сприймає архітектурну форму, із загальним розміром споруди, її частини і окремих форм, архітектурних деталей з розмірами самої цієї людини. Співставлення масштабів формує категорії камерності, монументальності, громозкості, величчя форм та інші емоційно-образні оцінки, що можуть мати різне тлумачення (в залежності від рівня співставлення). Тому масштабність має розглядатись як базовий засіб формоутворення, при якому усі інші категорії архітектурної композиції – ритм, пропорції, матеріал, тектоніка – застосовуються у підпорядкуванні до масштабності, належачи до феноменологічного рівня масштабності, бо не торкаються глибокого символічного змісту.

В умовах сучасного урбанізованого оточення із завищеним масштабом об'єктів архітектури та утворених нею просторів, її форм та деталей, у мешканців міст виникає почуття пригніченості та розгубленості, бо вони не знаходять відповідності антропогенних масштабів масштабам природним, людяним. Споконвічно людський мозок був налаштований на сприйняття самоподібних природних структур. В свою чергу, подібнення фасадної площини, переускладнення просторової композиції, існуючі тенденції на хаотичність й спонтанність у формоутворенні при значних й гіпертрофованих масштабах не здатні вирішити проблему психологічного конфлікту людини та ландшафту як природних складових з антропогенним оточенням. Гармонізація середовища можлива лише поверненням архітектурі «людського» масштабу – в «ближньому рівні» її сприйняття, окремих

деталях, благоустрої та озелененні простору, розміщенні в соціально активних зонах міст – згустках соціальної активності - творів мистецтв, здатних сприяти гуманізації оточуючого людину середовища. Це вимагає якнайшвидшого повернення універсальної масштабованості міського середовища, яке своїми громадськими просторами втрачає свою функціональність, а їхню роль приймають на себе замкнуті об'єми будинків (міські острови, мегаструктури), підтверджуючи тезу, що інформаційна епоха - це час, коли людина воліє використовувати віртуальний простір для взаємодії і спілкування. Це є одним із проявів існуючої на сьогоднішній день такої званої «віртуалізації» міст, при якій їх просторова структура втрачає свою організуючу силу і домінуюче значення, співвідноситься з уявленнями про глобальний світовий простір як про універсальну мегасистему. Необхідність розширення комунікаційних функцій архітектури призвела до того, що саме транспортні й інженерні мережі поступово стали тією структурою, в яку інтегровані усі громадські простори. Завдяки синтезу мистецтв, задачі якого зорієнтовані на окрему людину як свого «споживача», а масштаб відповідає «людському» масштабу, можна уникнути безadresності та одноманітності урбанізованого середовища, що в умовах глобалізації сприяє втраті національних рис, породжує зростаючий психологічний дискомфорт. Синтез мистецтв в місті також здатний похитнути досі існуючі сильні позиції модерністів, що не бажають поважати позитивний досвід своїх попередників, ігноруючи традиції й продовжуючи створювати сучасну архітектуру «як машину для...».

<i>Ковтун Т.О., Авдєєва М.С.</i>	АРХІТЕКТУРА МОДЕРНУ НА ПРИКЛАДІ БУДИНКУ ІЗ ХИМЕРАМИ	99
<i>Кононоук Я.П., Трошкіна О.А.</i>	СИНТЕЗ КОЛЬОРУ ТА ЗВУКУ В МАЛІЙ АРХІТЕКТУРНІЙ ФОРМІ – ФОНТАНАХ	100
<i>Кутілов.К.Ю.</i>	СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ВОДНИХ УСТРОЇВ В МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ	101
<i>Лоліна Н.А.</i>	ВИТВОРИ МИСТЕЦТВА В СУЧАСНОМУ МІСЬКОМУ ПРОСТОРІ	102
<i>Личаний М.І., Авдєєва Н.Ю.</i>	МЕДІАФАСАДИ ЯК СИНТЕЗ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА І АРХІТЕКТУРИ	104
<i>Міндер В.В.</i>	АНАЛІЗ ПЕРЕТВОРЕННЯ ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА МІСТА КИЄВА	105
<i>Михалевич В.В.</i>	ІСТОРІЯ ВИНЕКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК БУКВЕНО-ЗВУКОВОГО ПИСЬМА В ЄВРОПІ	106
<i>Мусяєнко Ю.О., Трошкіна О.А.</i>	«ПАБЛІК-АРТ» В МІСЬКОМУ ПРОСТОРІ	107
<i>Начичко К. М., Здетовецька Н.О.</i>	ЕКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТУРИ СУЧАСНИХ МІСЬКИХ ПАРКІВ	108
<i>Пузирний В.І., Боателлі Р.</i>	ТВОРИ МОНУМЕНТАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА У ФОРМУВАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА, НА ПРИКЛАДІ ХУДОЖНЬО-МЕМОРІАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ «СТЕЖКИ-ДОРОГИ І. ФРАНКА»	110
<i>Пузирний В.І.</i>	АРХІТЕКТУРНА СЦЕНОГРАФІЯ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ РІЗДВЯНИХ ЯРМАРОК	111
<i>Сєдак О.І.</i>	СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ ЯК ЗАСІБ ГУМАНІЗАЦІЇ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА	112